

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. LISTOPÁDU 1887.

Adresa:
„Sokol Americký“, 402 E. 71st St.
New York.

Výklady ku tabulkám cvičebním.

Podává K. Štulík.

(Pokračování.)

B. Mety zánožmo.

Pozvedneme-li ze stoje spatného pr. (l.) napnutou nohu v zad, nazýváme pohyb ten zanožením v pravo (v levo.) Máme-li ze stoje spatného obouoň zanožiti, tož diti se to může jediňe poskokem.

Cvičení na koni na sřt, při nichž nohy tž pohyb jako při zanožení obouoň vykonávají, shrnujeme pod jmenem mety zánožmo v jednu skupinu.

Mimo pohyb nohou (zanožení) jest pro mety zánožmo význačnou poloha, již tělo cvičícího vzhledem ku koni při konání jich zaujímá.

Tělo cvičícího jest při m. z. v poloze pokos váhorovně nad koněm jsouce obráceno k horní jeho straně prsoma.

Výšvih v pr. (v l.). Po odrazu na můstku nohy vzhůru při prohnutém kříži nad hřbet (krk) vymrštíme, hledíce tělo dostati do polohy, jež pro mety zánožmo jest význačnou. (Polohu tu nelze zcela zaujmouti, poněvadž tomu pr. (l.) ruka madlo pevně držící nedopustí, pokud však možno tělo do polohy té nutíme.)

Výsed z. na hřbet (krk). Počátečný pohyb jako u výšvihu, pravou (l.) ruku pošineme a poněkud v pr. (l.) tělo suneme, čímž umožněno, by toto úplně nad koně se dostalo, jsouce k němu přivráceno prsoma, v tom okamžiku pak, kdy tělo dolů klesá, teprvé nad samým hřbetem*) (krkem) roznožíme a madla pustíme

*) V tom velmi často se chybuje, buďto cvičící roznožuje příliš brzy, ještě vysoko nad koněm, neb hned po odrazu na můstku. Obě jest chybou, tu treba vyčkati teprve když toho potřeba, totiž až nad samým koněm má se roznožiti. Tež třeba toho dbati, by tělo zaujímulo před vysednutím správně polohu pro mety zánožmo význačnou, jinak by takový výsed nebyl výsedem zánožmo, nýbrž spíše výsedem únožmo aneb nepodařeným výsedem, jenž by nebyl tím ani onim. Toho šetřiti dlužno při všech výsedech.

vysedneme. Jsme po výsedu obráceni obličejem ku krku (hřbetu) koně, madla majíce před sebou.

Výskok na hřbet (krk). Počátečný pohyb jako u výšvihu, z výšvihu pak nohy rychle skrčíme, rukama madla pustíme silně od nich odrazivše a chodidly na hřbet (krk) vyskočíme a ihned stoj spatný a vztyk zaujmeme.

Výsed do sedla v pravo (v levo). Podobně jako výsed na hřbet (krk), jen že pravá (levá) ruka musí madlo dříve opustiti než l. (pr.), by umožnilo se do sedla se dostat.

Stříž v sedle z. Ze sedu jízmo pokos v sedle oběma rukama madlo, jež před tělem se nalezá, držíce, švihem, jež odrazem stehnama od koně a předklonem (při němž paže poolneme) nabudeme, nohy nad koně (do výšvihu zánožmo) povzneseme, tyto pak rychle skřížíme a madlo rukama opustivše do sedla vysedneme. Po vykonané stříži obráceni jsme obličejem k madlu, jež dříve za zády se nalezalo, pravá noha jest na té straně koně, kde dříve byla levá, a naopak.

Stříž ze sedla na hřbet (krk). Ze sedu jízmo pokos, při němž zády jsme ku hřbetu (krku) obráceni, nohy jak u předešlého cvičení nad koněm skřížíme, tělo však na zad suneme, tak že místo do sedla na hřbet (krk) vysedneme.

Odsun zán. poníž v pr. (l.) Pohyb tentž zprvu jako při výšvihu, v tom však, kdy tělo nad koněm se nalezá, pravou (l.) rukou silně od madla odrazíme a na zem doskočíme, jsouce čelem ku hřbetu (krku) koně obráceni. Tělo při tom nad koněm nebylo výše než v poloze váhorovně.

Odsun zán. povýš. Totž cvičení jako předešlé, jen že tělo při tom výše musí býti povznešeno, nohy výše než hlava.

Zánožka v pr. (l.) poníž. V pohybu ku výšvihu zánožmo pokračujeme tím, že pr. (l.) rukou madlo opustíme a tak tělo, jež bylo nad koněm k tomuto prsoma obráceno, s křížem prohnutým a nohama napnutými přijde na druhou stranu, kde na zem doskočíme. Po zánožce v pr. (l.) jsme l. (pr.) bokem ku sedlu obráceni. Při zánožce poníž tělo ve váhorovně poloze nad koněm se přenese. —

Zánožka povýš. Tělo nad koněm přejiti musí v takové poloze, že nohy nad polohu váhorovnou jsou povznešeny (výše jako hlava).

Při zánožce v pravo (l.) vždy k tomu hleděti dlužno, by celá váha těla co možno nejvíce na l. (pr.) paži se přenesla, která madlo až do ukončení pohybu drží, což stane se tím, že tělo v směr l. (pr.) paže poněkud suneme.

Výsed přes obě madla v p. (l.) Podobně jako výsed do sedla, zde však přes obě madla musíme přejiti. Obě ruce madla opustí a od nich odrazí. Po dokonáném výsedu v pravo (levo) sedíme na krku (hřbetu) koně zády jsouce k madlům obráceni.

Stříž přes obě madla. Ze sedu jízmo pokos na krku (hřbetu), při němž madla za zády máme, nohy nad koněm způsobem u stříže v sedle udaným skřížíme, tělo pak silným odrazem rukou od krku (hřbetu) na zad suneme, čímž ve výsedu na hřbetu (krku) se octneme, madla opět za zády majíce.

Půl kola zán. v pr. (l.). Z výšvihu zánožmo změníme chmat, tak že pravá (l.) ruka uchopí přední (zadní) madlo, levá (pr.) ruka zadní (přední) madlo, nohy rychle skrčíme a skrčkou na můstek doskočíme. (Zády jsme pak ku sedlu obráceni). —

(Pokračování.)

Výprava sokolská.

K posouzení v nynější klidnější době.

Podává tajemník výboru Jos. Čermák.

V historii našeho života národního neznám podobného pádu, kde by osoba, stojící v čele nějakého národního podniku, tak bezohledně a zároveň tak bezdůvodně byla napadána, jako napadán byl jsem já společně se starostou výboru, br. Volenským. Příčinu k tomu zavinila naše výprava do staré vlasti a jelikož po dnes Sokolové někteří mají za to, že nezachoval jsem se poctivě, ba že výprava pořádána byla z pohnutek sobeckých, nebude od místa, pakli že několik slov o tom v našem orgánu promluví a jsem jist, že který Sokol není zaujat osobní záští proti pisateli — ten přijítí musí k přesvědčení, že nikomu dosud nebylo tak krivděno, jako nám.

Odložil jsem veškerou trpkost stranou v té naději, že tak učiní i bratři Sokolové a budou věc soudit dle podaných důkazů a ne dle toho, „co se povídá“, — kde není pro tvrzení nejmenšího důkazu.

K výpravě této dal jsem podnět před dvěma roky co redaktor „Sokola“ — však v době té měl jsem za to, že to bude výprava pouze družstva cvičičího, které by se účastnilo závodnických cvičení v Praze. Očekával jsem ovšem, že s těmi pojedě ještě několik Sokolů — však na výpravu takovou, jaká učiněna byla, nebylo ani pomýšleno. Já měl na zřeteli, že naši Sokolové ve staré vlasti poznají myšlenku sokolskou v celé její vznešenosti, a přinesou si dojmy ony až sem — a zde pak s větším nadšením a láskou budou pracovat k tomu, by i zdejší sokolské sbory vyšinuly se na takový stupeň, jaký jim zakladateli byl vykázan. Dále jsem očekával, že v Praze nabudou vzdělání odborného, což pro zdejší sbory mělo by výhody veliké. Těmito nadějemi jsem se kojil, když napsal jsem v „Sokole“ první článek o výpravě. Jak daleko se očekávání mé splnilo, o tom nebudu se rozepisovat. Opakuji pouze slova, která po mém příchodu napsal jsem do „Svornosti“: „Výprava přinesla mi jednu velkou zkušenost — a za tu odnesla mi celou spoustu illusí.“

Když počali se výletníci se všech stran hlásiti, utvořil se výbor ústřední v Chicagu, aby na uskutečnění myšlenky pracoval a uzavřeno uspořádati druhou výpravu Čechů amerických. Abych ušetřil místa, přikročím hned ku krátkému vylíčení, jak vedeno bylo vyjednávání:

V měsíci říjnu roku 1886 odejel tajemník do New Yorku, aby seznal smýšlení společnosti, jaké výhody daly by se očekávat. Aby vyhnul se všemu podezřívání, požádal br. Liera, by s ním šel. V době té ve výboru pomýšlelo se jen na společnost hamburskou — jelikož brémská,

mající rychlé lodě a dobrou pověst, nebyla vyjednávání přístupna. Zkrátka byla „independent“. Při návštěvě českého jednatele hamb. spol. p. Vosátky, pravil pán ten, že „hamburská společnost rozhodla sděliti výboru podmínky podrobné jen tehdy, když výbor napřed uzavře, že pojedě na Hamburg.“ Poznámka tato přivešla nás na myšlenku, ohlížeti se po jiné společnosti, jelikož jsme věděli, že nemůžeme rozhodnouti, dokud nám nebudou podmínky známy. Po mém návratu dopsáno bylo též brémské společnosti a dostalo se nám ujištění, že společnost tato učiní všemožné, aby všichni výletníci byli spokojeni a též že propůjčí pro výlet jednu z nejrychlejších lodí; netřeba podotýkati, že lodě brémské co do rychlosti mají nejznamenitější pověst. Jelikož společnosti žádaly vědět počet výletníků, věc odložena a vydáno svolání k obecnstvu. Lidé však nyní, když měli posýlati záruky, se nehlásili a čekalo se jenom na oznámení, kudy se pojedě. Tajemník obdržel mnoho dopisů, v kterých upozorňován byl na přednosti brémských lodí, ano činěna zmínka o třech velkých neštěstích, která přihodila se lodím hamburským během posledních let. Však na to brán malý ohled, my čekali pouze na to, jaké výhody která společnost dá. Mezi tím přihlásila se nám společnost „Red Star Line“, která slibovala výhody slušné a výboru odměnu značnou. Však výbor dříve, nežli o této nabídce jednati počal, psal do Prahy, by nabyt zpráv o železničním spojení; z toho každý může soudit, že nám pouze na prospěchu výletníků záleželo. Z Prahy došla nás zpráva, že doprava po dráze z Antwerp byla by obtížnou a za druhé, že by to bylo považováno co demonstrace proti německým společnostem a raděno nám, bychom jeli buď přes Břemy neb Hamburg.

Nyní počaly děsiti ony pověsti o válce evropské, tak že jsme s jistotou očekávali, že s výpravy sejde a vyjednávání odkládáno. To nám nejvíce ublížilo, neboť pak rozhodováno bylo v poslední chvíli, do toho přišla ještě ona konference — a my pak museli jednati na rychlo, a tu ovšem stane se více nedopatření, nežli kdyby na vše bylo dosti času.

Uzavřeno posléze již učiniti rozhodný krok a žádali jsme obě společnosti o rozhodnou odpověď. Po několika dnech zaslala nám hamburská společnost následující odpověď:

Překlad. New York, 3. března 1887.

Pan Josef Čermák,

tajemník Ústředního Výboru pro uspořádání Sokolského výletu do Čech,

150 W. 12. ulice, Chicago, Ill.

Čtený Pane! Potvrzujeme tímto příjem vážených dopisů Vašich ze dne 22. a 27. m. m. a v ochotné odpovědi na tytéž sdělujeme Vám, že přeplavní cena v kajutě při jízdě toliko ven obnášela by \$45.00

aneb \$80.00 za přeplav ven a zpět, čítaje čtyry cestující do jedné kabiny.

V mezípalubí, avšak s lepší stravou a pohodlím, než jaké obyčejně cestující v mezípalubí mají, obnášela by přeplavní cena při jízdě toliko ven \$20.00 a pro obě cesty \$36.00, avšak s tím vyrozuměním, že cestující, kteří nepodnikli by zpáteční cestu v ustanovený čas společně s ostatními výletníky, museli by se spokojit s pravidelným mezípalubním zařízením. — Mezípalubní cena tato uvedena je při nejméně 100 cestujících.

Vzhledem k tomu, že již po celý týden vyjednává se v Evropě o zvýšení přeplavní ceny v mezípalubí na \$25.00 pro jednotlivou cestu, doufáme, že sdělíte nám Vaše laskavé rozhodnutí co možná nejdříve, a můžeme Vás ujistit, že bude-li pro tento výlet zvolena společnost naše, učiníme vše, co v naší moci bude pro pohodlí cestujících a ku zdaru celého výletu.

Dovolujeme si ještě dodat, že právě došla nás od společnosti telegrafická zvěst, kterouž se nám oznamuje, že společnost udělala potřebná zařízení k dosažení vlaku zvláštního do Prahy pro Váš výlet. Cena jízdy závisí od počtu cestujících. Při prvním českém výletu před 2 roky byla naší společnosti od královského železničního ředitelství zaručena nižší cena o 50 proc., než jest sadba za lístek v třetí třídě, s tou podmínkou, když bude 200 cestujících. Nepochybně Vám jest známo, že naše parolodě stavějí se na zpáteční cestě v Havre ve Francii, takže když by si výletníci přáli prohlédnout město Paříž, byl by Havre nejpohodlnější přístav k výplutí a v případě, že by Jste při objednávání zvláštního vlaku z Prahy do Paříže a z Paříže do Havre nějakého přispění potřebovali, můžete úplně na podporu naší společnosti v tomto ohledu spolehati.

K závěrku dovolujeme si ještě Vám oznámiti, že požádali jsme sjednocené železniční společnosti, jakož i ústřední obchodní jednotu o zvláštní jízdní cenu z Chicaga do New Yorku a zpět a máme naději na docilení snizení této, jestliže to nebude v odporu s novým obchodním zákonem (Inter-State Commerce law).

S výrazem veškeré úcty naší znameáme se

C. B. Richard & Co.

Od brémské společnosti došla zpráva, že odpověď přijde co nejdříve. Čekáno tedy a tu přišel od brémské telegram následujícího znění: „Ceny 90 kajuta, 34 mezípalubí, zvláštní oddělení pro mezípalubní. Odpověď musíme mít zítra.“ Při předběžném vyjednávání kladena vždycky hlavní váha na to, že strava musí býti dobrá, a obě společnosti byly s tím srozuměny, neb se to prý rozumělo samo sebou. Společnost brémská žádala proto hned odpověď, jelikož v dnech těch zasedala konference ředitelů přepl. společno-

stí, kteří jednali o zvýšení cen. Kdyby výbor se omeškal a rozhodl již po dohodnutí se konference, nemohl by docílití snížených cen. To byl nuž, jak „Dennice“ pravila, „který byl výboru na krk přiložen a který on — přitlačil.“ Svolána mimořádná schůze výboru o jedenácté hodině v noci a rozhodnuto pro Brémy, což ještě tuto noc do New Yorku telegraficky oznámeno, abychom nezmeškali.

Zde podotknouti musím, že ve výboru před tím uzavřeno, by členové mezi obecnostem vyšetřovali smýšlení, které společnosti toto jest nakloněno; zpráva zněla, že vše jest jenom pro Brémy. Na návrh tajemníka dopsáno bylo výletnímu klubu v New Yorku, aby nám dal radu, jelikož měli jsme za to, že výbor nám bude moci dáti radu dobrou, an jest v městě, kde též sídlí hlavní jednání obou společností; za několik dní dopsal nám tajemník new-yorského klubu: „Rozhodnutí new-yorského klubu jest, aby jste vzali společnost brémskou, jelikož dá lepší loď. . .“ Nuže, my tedy rozhodli pro Brémy s tím přesvědčením, že učinili jsme to nejlepší, co se učiniti dalo, jelikož zajištěna byla i rychlá a jistá plavba. Po první výpravě stěžováno bylo na špatnou dopravu a my těšili se tím, že těmto stížnostem se předejde. Bylo tedy rozhodnuto.

Po třech dnech brémská společnost zaslala nám podrobné podmínky a tam pravila, že musíme ručiti za 300 výletníků v mezpalubí a 150 v kajutách. Ihned telegrafováno zpět, že na to přistoupiti nemůžeme, a po vyměnění několika telegramů, které stály velké sumy peněz a nic se nedocílilo, odejel tajemník do New Yorku, aby buď přiměl společnost k zmenšení počtu aneb rozhodnutí prohlásil za neplatné. Tajemník odejel do New Yorku hned ze schůze, aniž měl času s rodinou se rozloučiti. Společnost svolila snížit počet na 300 a zůstalo tedy při prvním rozhodnutí. Zdržel jsem se v New Yorku pouze 24 hodin a odejel hned zpět s ujištěním, že podrobné vypsání smlouvy bude zasláno poštou. Později zaslána smlouva, kde sice počet výletníků byl snížen, ale výhody, jaké slibovány, zde naznačeny nebyly. Dopsal jsem opět společnosti a došel mne dopis co doplněk ku smlouvě, kde společnost praví: „Společnost nechá v mezpalubí jídla donášeti na stoly a postará se o úplné uspokojení všech výletníků.“

Jak již s vrhu podotknuto, měla konference právě sezení a teprve nyní připadá mi, že zdržení jsme byli s rozhodnutím až do těch dnů, kdy konference každé chvíle hrozila ceny zvýšiti. Nicméně byli jsme ujištěni, že vše bude v tom nejlepším pořádku a že brémská společnost nedá se nikdy zahanbit společností hamburskou. Kdyby nebylo již tak času na mále, že by dalším protahováním konečně mohl výbor

zůstat na holičkách, možná, ba jsem jist, že by se bylo vyjednávalo dále a bylo by žádáno vyjádření v každém ohledu určitější. —

Nyní teprv, když jedna věc odbyta, pomýšlel výbor na to, jak bude krytí své výlohy. Toť důkazem, že neměli jsme na mysli náš prospěch, nýbrž stále jen prospěch výletníků. Psáno společnosti, zdali povolí jistá procenta na vydání, jak slibovala hamburská, však odpověď zněla že nikoli. Navrženo nám však, abychom čítali za lístky v mezpalubí \$36 a ony \$2 podrželi na vydání. Nevědouce o jiné cestě učinili jsme tak a z tohoto příjmu platili veškeré práce tiskové, cesty tajemníka do New Yorku, jiné a jiné vydání, tak že dnes po krytí všech výloh zbývá v rukou výboru něco přes \$30 — co odměna za jeho dvouletou a namáhavou práci. Ale i pro ty jest též místo. Tajemník, který po celé dva roky vedl s tolika lidmi korespondenci, utrácel čas i peníze, který v posledních dnech nebyl ani pánem ve svém domě, jehož rodina v posledních večerech musela vždy býti do 11 hodin v noci venku, neboť byt byl stále plný lidí a nebylo zde hnutí — ten dostal ovšem větší odměnu, jak přesvědčí se Sokolové při čtení některých českých listů.

Vstoupilo se na loď. Nač líčiti ony scény, vždyť účastníci chovají vše ještě v paměti. Stěžováno, že strava není k jídlu a že výletníci jsou výborem podvedeni. Tajemník i starosta podezříváni ze špatnosti, ba výbor předveden i před veřejný soud. Zde tajemník pravil, že po návratu všechny listiny i smlouvu předloží a dokáže, že podvodu se výbor nedopustil. Tím „soud“ byl skončen, však osočování trvalo celou cestu.

Kdo popíše moje pocity, když celé 2 roky jsem pracoval, aby výprava tato setkala se se zdarem — a nyní stal jsem se terčem těch největších urážek. Byli na lodi ovšem výletníci, kteří též nebyli spokojeni, ale přeci neodsuzovali výbor; však někteří bratři, mezi kterými jsem vyrostl, před nimiž moje minulost leží co otevřená kniha, kteří znali mne co člověka, jenž by spíše vše ztratil, nežli jediného centu nepoctivým způsobem se zručníl — ti postavili se v čelo a vedli hlavní slovo, útočice na tajemníka a starostu. Nyní mohlo se na lodi státi cokoliv — všeho byl vinen výbor, a pakli že rozhořčení v některých chvílích utichlo, postarali se mnozí bratři o to, aby oheň byl znovu rozdmýchán. Mnozí ozbrojeni byli dopisy od jednatele hamb. spol., jaké výhody tato slibovala — však dopis takový nám nikdy do rukou nedošel. Poslední nabídka hamb. společnosti byla ta, kterou zde uveřejňuji. Za takové bratrské náulky dojechali jsme do Brém. —

Některé časopisy čes.-am. z různých pohnutek se do výboru pustily a trhaly jej nemilosrdně; vypočítaly, že výbor shrábl několik set — však pro tvrzení své neměly důkazu nejménšího. „Podvodník“ a „švindlér“ byla skoro ta nejmírnější slo

va, jakých věcí nám užito, a to v době, kdy my meškali v Čechách a nemohli se hájiti. Nechť si o takovém jednání utvoří rozumný člověk úsudek. Musel bych vypluiti celé toto číslo, kdybych chtěl zmínovati se o pohnutkách, jaké některé časopisy k tomu bezpříkladnému hanobení měly. Však díky musím vzdáti některým bratrům, kteří měli ke mně tolik šetrnosti a výstřížky z listu zdejších, ty nejhanebnější, zasýlali za mnou tam, kde meškali jsem u matky — starali se o to pečlivě, by i matka moje zvěděla po takovém shledání, že syn její stal se v té Americe tak špatným člověkem.

Z počátku se volalo: „Švindlovali a vydělali přes \$1500“ — a my měli dluhy. Když jsme vypočítali po našem návratu, řeklo se: „Každý obdrží procenta a vy jste museli též obdržeti procenta.“ Ale ti, již tak volali, nepomysleli, že procenta obdrží pouze ten, kdo dodá společnosti cestující za plnou cenu; v době, kdy jsme je, stála cesta v mezpalubí \$48 a výletníci platili \$36, v kajutě platilo se \$110 a výletníci platili \$90. Ať se někdo zeptá, zdali při takovém snížení cen obdrží procenta. Pokud jsem meškali ve vlasti, bylo zde plno vyhrůzek, ale když jsem přijel a žádal o vyšetření chicagské jednoty, nikdo se neozval. Některé listy, které obviňovaly nás ze švindlu, nyní říkaly: Nikdo by jim to neměl za zlé, kdyby byli dostali, jenom kdyby byli vše lépe vyjednali. Ale kdyby byli oni páni novináři mohli dokázat, že zpronevěřen byl jediný cent — byli bychom po druhé dostali svůj díl. Jiný list opět hlásal, že má důkazy o „zlodějství“ výboru a že vše dokáže — ale po dnes nedokázal ničeho a též nemá tolik důstojnosti, by veškeré urážky na nás metané odvolal. —

Praví se: Proč nebylo při minulé výpravě tolik nespokojenosti? Na to odpovídám: Poněvadž jednateleové brémští si výpravy nevsílali — však zde jednatel hamburský chtěl světu dokázati, že výprava se musí zkazit, když jede se na Brémy, a také se pomstil na výboru důkladně. I při první výpravě byla nespokojenost — ba i v Praze byla zjevná, kdo mohl, ten si připlácel z mezpalubí do kajuty — ale jelikož zde nebylo těch, kterým na tom záleželo, aby byl k ráva, odbylo se vše zticha.

Tím končím; dnes ovšem nalezneme se dosti rádců, kteří vědí, jak se vše mohlo zaopatřit — ale kdyby ti moudří rádcové byli jednali s námi a octli se v těch poměrech a pracovali za takových okolností, co my, — pochybujeme, že by se potkali s lepším zdarem. Já pak odnesl jsem si z cesty dojmy, které s duše mé nikdy nevyvymizí i v době nejtrpši. Kdy se všech stran byl jsem napadán, našlo se málo těch bratru, kteří by měli té smělosti, by řekli: Čekejme, až se vše objasní. I já poznal přátele, a sice tam, kde jsem je nejméně hledal, a na které jsem co na bratry nejvíce spolehal — tam jsem byl zklamán. Mohl bych podati dosti příkladů, že často opouštěl jsem po večerech výnosná zaměstnání, jenom abych mohl se věnovati práci na roli sokolské — a co takový neposkrvnil bych nikdy jméno své tím, abych byl při takovéto příležitosti přijal nepoctivého jediného centu. Možná že tu a tam dopustil jsem se chyby nějaké však nikdy, pokud živ budu, nebude se mi moci dokázati, že bych nepoctivým způsobem chtěl něčeho se domáhati.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko-Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce.

NEW YORK, 15. LISTOPADU 1887.

Z našich středů.

Napsal Jos. L. Voborský.

II.

Povinností Sokolstva jest, pěstovati nejen tělocvik, nýbrž pěstovati se i duševně a zároveň v životě našem národním zaujímatí vždycky první místo. Chceme-li říci, že pracujeme poctivě pro Sokolstvo, musíme uznati, že máme sebe a jiné vzdělávati nejen tělesně, ale i duševně, aby národnost naše měla užitek dvojitý. Nezapomenutelný náš Fuegner o pěstování tělesném a duševním napsal, že nutno jest se vzdělávati v obojím, neboť pěstuje-li člověk pouze sílu tělesnou, stává se sice silným, ale při tom hrubým a neotesaným. Z toho tedy vysvítá, že máme-li býti pro život národní zralými, musíme se i duševně vzdělávati. Jedno bez druhého nemůže být, alespoň nemá být u nás Sokolů. Sokolstvo nazýváno jest v naší staré vlasti baštami národními, které mají vzdorovati všem bouřím a nehodám na ně se hrnoucím. A to má platiti i zde. Proto musíme i my zde následovati jejich příkladu a dbáti o to, abychom byli strážcové národa českého zde v Americe — v tomto cizínském moři, kde jsme samým cizím živlem obklopeni. Naší povinností jest nejenom zakládati školy tělocvičné, naší povinností jest, abychom starali se též o školní vychování mládeže naší, abychom si zajistili v ní ochrance jazyka našeho mateřského a další jeho rozšiřovatele.

Hlavní péči a povinností naší má být, abychom se starali, by rady Sokolstva česko-amerického valně sesílily. Jak malý to počet Sokolu na tolik obyvatelů českých v Americe! Naše jednota Sokolská čítá okolo tisíce členu. Ovšem, všude není příhodná půda ku zakládání sboru Sokolského, ale kde to možno, tam máme nasaditi veškeré síly, abychom Sokolský sbor založili. To se má díti všude, kde většina Čechů usazena jest. V našich větších městech, kde nejvíce Čechů bydlí, máme o to pracovati, abychom rady své co možná nejvíce rozšiřovali. To se může státi jen tehdy, když Sokolové budou více ve veřejném životě našem účastni, když dávati budou na jevo, že Sokolstvo má býti více váženo a ctěno, než ve skutečnosti jest. Až dosud málo Sokolů vystoupilo veřejně v zájmu Sokolstva a proto tedy ono seznámení účelů sokolských jednot s obecn-

stvem pomalu se rozšiřovalo. Ovšem, my učinili jsme za těch několik roků dosti značný pokrok, ale vezme-li se to přesně, přece to jest ještě velmi málo. V řadách našich jest dosti schopných mužů, kteří by mohli veřejně v zájmu Sokolstva působiti, ale dosud málo jich tak učinilo. Ti naši „národní vůdci“, kteří by to mohli učiniti, ti Sokolstvo ještě snižují, ti mu odebírají ještě ten pravý účel, stavíce jej mezi spolky bezúčelné (jako na př. taky-Sokol Šnajdr). Když časopisectvo málo si všimá jednot sokolských, tu pak každý, který by mohl neb chtěl veřejně působiti pro Sokolstvo v těch neb oněch časopisech, se zdržuje, boje se, aby mu nebylo jak náleží vynadáno, aneb vůbec hlasu jeho nepovšimnuto.

Jsou zde ale též časopisy, kteréž by přijaly všechno, co by jen Sokolstvu prospělo, což by bylo jen povinností jich. My musíme pracovati ve prospěch národnosti naší zde v Americe s našimi časopisy a jich povinností opět bude, pracovat pro Sokolstvo, tak aby vzdělání tělesné i duševní bylo poskytnuto naší mládeži, na čemž záležeti bude, aby stala se zdárnou, pro život národní schopnou a tělesně zdravou a silnou, aby se stala mládeží ryze českou a v budoucnosti prospěšnou jak na roli sokolské tak na roli národní. Mládež tělesně silná nabývá zároveň mužnosti a nepodajnosti a nikdy se nám neodnárodní a zůstane národu našemu povždy věrnou.

Zařizujme české školy zde, když ne denní, tedy aspoň nedělní, abychom té sokolské mládeži dali příležitost naučiti se mateřskému jazyku. Jak smutné to je, když mladík neb děvče českého rodu, zde vychované, neumí ani česky číst. Jim nedostane se příležitost, aby se jazyku mateřskému přiučili jak náleží, totiž v písmě neb čtení, když musí pracovati po celý týden. V neděli rádi by šli do české nedělní školy, kdyby nějaké jen stávalo. — Takových jest více a tu pak nezbyvá takovému nic jiného, nežli aby se číst a psát učil sám, v čemž ale málokterý vytrvá.

My máme zařizovati pro své členy různé poučné přednášky jednou za týden nebo za čtrnáct dní, kde by se bratři Sokolové mohli nejenom poučiti, ale i pobavit. A nebylo by to nic jiného, nežli naše povinnost. Ve cvičirně naší (Plz. Sokola) jest několik mladíků zde rozených, kteří než začali tělocvičnu naši navštěvovat, málo uměli česky mluvit, číst a psát ani vůbec česky neznali. Tam se tak zdokonalili, že nejen správně mluví, ale oni se též naučili číst a psát a jsou z nich nyní vzorní, upřímní a svědomití Sokolové. Kdyby byli do cvičirny české nevčkročili, nikdy by se nemohlo očekávati, že z nich budou řádní Čechové. Takovýchto příkladů myslím že by mohly všechny sbory sokolské podati s důstatek. Ovšem jsou také cvičirny české, kde i jazyk anglický

převládá, což se ovšem díti nemá. Ve cvičirnách má panovati řeč česká, české spůsoby a vůbec vše, co poukazuje k tomu, že jsou to cvičirny skutečně ryze české, spravované dle návodů Fuegnera a Tyrše. Nechci sice chválit cvičirnu naši, ale tolik přece říci musím, že kdo vkročí do ní, hned pozná, že je to síň skutečně sokolská — česká, kde se nikdy jediné slovo anglické nepromluví a oslovení jednoho bratra druhým jest sokolské a bratrské. Takové jednání ovšem pak má na mládež vliv veliký.

K tomu pak více veřejně vystupovat a obecnstvu vše jak náleží vysvětlit, co je pro jejich dítky prospěšné — a byla by naše práce o rozšíření řad sokolských mnohem snadnější a dříve bychom přišli ku kýženému cíli. Nyní již to půjde mnohem lépe, když veřejnost jest alespoň částečně přesvědčena o užtku soustavného pěstování tělocviku, proto pečujme o to, aby byla veřejnost přesvědčena zcela, že tělocvik jest velepotřebný, a aby jej cele uznávala. Sama příroda tomu chce, abychom se vyvíjeli, neboť co jest do stromu, nemajícího silné kořeny — vítr jej vyvrátí; a co jest do těla, nemajícího zdraví, to se stává ke všemu dalšímu životu neschopno a neužitečno.

Práce taková, jak jsem výše uvedl, má býti pospolitá, ničím nerušená, abychom zdárně ku předu kráčeli — mužně v před, aby na nás skutečně národ patřil. Co konáme co jednotlivci neb co spolek, pomáhejme si, podporujme se vzájemně, jednejme vždy ruku v ruce, a teprve pak budeme moci učiniti to, co nám nanejvýše potřebno bude. Práce nesvorná nikdy nevede k cíli, kdybychom se namáhali jak chtěli. Nechci snad tímto tvrditi, že jednání naše bylo nesvorné v některých našich hlavních potřebách, ale přece se mnohdykrát stalo, že tomu bylo tak. Podniky skutečně národní podporujme svědomitě, neboť i tím nabudem úcty v širších kruzích a více vážnosti nám to získá u všech, i u těch, kteří jsou našimi nepřítelci. V jednání našem zůstaňme si vždycky bratři — Sokoly, a milujme se co bratři, co Sokolové, radme sobě co bratři, co Sokolové, a podporujme se co bratři, jednejme mezi sebou beze vší nenávisti, úskoku a „ramenářství“, pak vždycky se nám práce usnadní. Ve schůzích našich má býti to samé, kde jen láska mezi námi všemi první místo má zaujímatí. Jsme v daleké cizině, a kdo nás bude náviděti, když bychom my sami sebe nenáviděli? Dbejme toho, aby z našeho jednání nevysvítalo, že člověk pozná teprve své bratry, když je v nouzi postaven. To jest, že vždycky bratrství máme k sobě zachovat, ať jsme v postavení jakémkoli, a ne jeden druhého když může ještě zlehčovat. Ovšem jsou také výminky při tom, ale ty jsou řídké.

Ve vystupování našem budme důstojní a svorní, jedněme sokolsky, a pak můžeme býti jisti, že cíl náš je již dosáhnut. Pakliže pracujeme pro Sokolstvo, neb ten který člen pro svůj sbor, nikdy nechlubme se tím, jak mnozí ve zvyku mívají, když se někdy o tom řeč vede, jak kdo pro sbor pracuje. Tu mnohý říká: Já už jsem se napracoval až běda, už jsem tohle a tohle udělal, mne už stál spolek velké peníze atd. a proto snad už myslím, abych přestal. — My pracujeme proto, že jsme u toho neb onoho spolku a proto jsme se ku spolku dali, abychom mohli proň pracovat. Jen jedněme sokolsky — dle hesla: Ni zisk, ni sláva! a pak to bude jinak vypadati v řadách našich. Na zdar!

Zpráva vyšetřujícího výboru.

Tělocvičná Jedn. Sokol v New Yorku požádala přípisem zasláným do schůze výk. výboru, odbývané dne 10. října, o oznámení vyšetření záležitosti týkající se vedení výpravy Sokolské do Čech. Na výk. výbor činěny nářádky ohledně věci té již cestou veřejnou, v časopisech, však výk. výbor nepovažoval se za povinnu odpovídati, poněvadž jest ustanoven Nár. Jednotou Sokolskou a jen pro ni, co vnitřní úřad, a je d i n ě jednotám sokolským ze svého jednání jest zodpovědným. — Usnešeno tedy, by vyšetřující výbor, jenž oznámil, že v brzkou práci své dokončí, svolal mimořádnou schůzi výk. výboru, jakmile se záležitostí tou bude hotov.

Výbor svolal schůzi na den 28. října, kdež zpráva přijata, načež usneseno uveřejniti ji v „Sok. Am.“ Zpráva jest následovní:

Výk. výboru Nár. Jed. Sok.

Výbor vyšetřující Vámi zvolený v záležitosti výpravy sokolské do Čech, seznal, že ústřední výbor pro výpravu sokolskou do Čech nejednal dosti obezřetně, jak v takovém důležitém případě jednati se má. Na doklad toho uvádí smlouvu, kterouž ústřední výbor od společnosti přijal a jež ve skutečnosti téměř ničeho nevyznačňuje. Smlouva v původním znění i v překladu zní následovně:

Agreement made and concluded this second day of April in the year one thousand eight hundred and eighty-seven, between Oelrichs & Co., of the City of New York, party of the first part, and Joseph Čermák, of the city of Chicago, State of Illinois, an attorney for the Committee of Arrangements for the Second Bohemian Excursion to Prague, party of the second part: —

The party of the first part by these presents do agree as follows:

I. To furnish room on the SS „Werra“, or any other steamer of the same class, on the fourth day of June, 1887, for the said Excursion, which is to sail from the Company's pier at 4.30 o'clock A. M. for Bremen, accidents excepted.

II. The rates shall be as follows: —

- Second Cabin excursion ticket net Ninety dollars (\$90).
- Going out to Bremen in Steerage and returning in Second Cabin, net Sixtyfive dollars (\$65.)

c) In Steerage out and return Thirtyfour dollars (\$34) net. Children from one to twelve years of age at half rates; infants free. —

The return tickets will be good for one year and for any steamer leaving Bremen, for New York, on which there may be room.

III. The Steerage passengers to be berthed in Compartments separate from other passengers as much as possible, and tables to be put up for the use of the passengers where practicable.

IV. Will assist as much as possible to obtain reduction of railroad fares in this country and in Europe.

V. Will furnish all necessary tickets and stamps required.

VI. Will supply the Committee with two (2) round trip fares free, Second Cabin on the SS. „Werra.“ —

The party of the second part by these presents do agree:

I. To furnish three hundred or more passengers (excursionists) to be at Company's dock on the fourth day of June, 1887, before the sailing of the steamer.

II. Will furnish 25 per cent of the amount of fare accordingly as deposit with the party of the first part on the tenth day of May, and will keep the books open until the 25. day of May, 1887, when the balance of the passage-money will be paid and books closed.

III. The excursionists are to consist only of bona fide Bohemians; and the party of the second part will not advertise or publish in any German or English, or any other publication except those published in the Bohemian language, any fact relating to the excursion or any of the rates agreed upon above for excursion.

New York, April 2., 1887.

Oelrichs & Co.,

agents Norddeutscher Lloyd.

Witness: Hermann Winter.

(Překlad.)

Smlouva uzavřená tohoto dne, druhého dubna roku tisíc osm set a osmdesát sedm, mezi Oelrichs & Co., hlavními jednateli paroplavební společnosti Severo-Německého Lloyd v městě New Yorku, jakožto první stranou, a Josefem Čermákem v městě Chicagu, státu Illinois, zástupcem výboru pro druhou českou výpravu do Prahy, jakožto stranou druhou.

První strana činí tímto následující závazky:

I. Poskytnouti místa na parníku „Werra“, aneb na kterémkoli jiném parníku téže třídy, dne čtvrtého června 1887 pro dotyčnou výpravu, která vydati se má na cestu do Brém z přístavu společnosti ve 4 hod. 30 min. ráno, pakli nepříhodi se žádná nehoda.

II. Ceny budtež následovní:

- Druhá kajuta, výletní listek, devadesát dollarů (\$90), pevná cena.
- Do Brém v mezpalubí a zpět v druhé kajutě, šedesát pět dollarů (\$65), pevná cena.
- V mezpalubí tam i zpět třicet čtyry dollars (\$34), pevná cena.

Děti od jednoho do dvanácti let věku svého za poloviční cenu; kojenci svobodně.

Zpáteční listky budou platny jeden rok a na kterýkoli parník plující z Brém do New Yorku, na kterémž bude ještě místo.

III. Mezpalubní cestující budtež umístěni v odděleních odloučených od ostatních cestujících tak dalece jak možno, a stoly budtež pro jich potřebu postaveny tam, kde příhodno.

IV. Bude se přičiňovati všemožně o snížení jízdného na železných drahách, jak v této zemi tak v Evropě.

V. Poskytne všechny potřebné listky a kolky, o něž bude žádáno.

VI. Výboru dá lva (2) svobodné výletní listky do druhé kajuty na parníku „Werra.“ —

Druhá strana zavazuje se k následovnému:

I. Přivesti tři sta aneb více cestujících (výletníků) do přístavu společnosti, dne čtvrtého června 1887, před odplutím parníku.

II. Složí 25 procent přeplavní ceny, co záruku první strany, dne desátého května a ponechá knihy vyloženy do dne 25. května 1887, kdy ostatní část přeplavní ceny bude splacena a knihy uzavřeny.

III. Co výletníci budou připuštěni jen skuteční Čechové; a druhá strana nebude oznamovati neb uveřejňovati v nižádné německé neb anglické publikaci, aneb v publikacích jiných, vyjma v českých, záležitosti týkající se této výpravy aneb cen vyjednaných pro tuto výpravu.

New York, 2. dubna 1887.

Oelrichs & Co.,

jednatelé Sev. Něm. Lloyd.

Hermann Winter, svědek.

Za neobezelelost tuto považuje se výbor za oprávněna jménem Nár. Jed. Sok. i všech účastníků výpravy udělití ústř. výboru dětku.

Vzhledem k tomu, že hamburská společnost zachovala se (při příležitosti cesty spol. cvičitele K. Štulíka po Spoj. Státech i při první výpravě s divadelní lodí do Čech) k Sokolstvu i k Čechům vůbec mnohem solidněji než společnost brémská při příležitosti výpravy sokolské do Čech, doporučuje výbor více společnost hamburskou všem Sokolům i krajanům vůbec.

Na zdar! Vyšetřující výbor.

New York, 23. října 1887.

Na to usneseno uveřejnit účetní zprávu tak, jak byla ústředním výborem výk. výboru zaslána:

Vydání sok. výpravy do Čech roku 1887.

Razítka	\$ 6 —
Zápisní kniha	— 40
Poštovní kolky	1 50
Další kolky	5 —
Poštovní karty	1 —
První cesta Čermáka do New Yorku	40 —
Dále poštovní kolky	— 6
Telegram do New Yorku	— 65
Dále kolky	3 —
Druhá cesta Čermáka do New Yorku	45 —
Telegramy do Čech	6 90
Album	24 —
Expres	— 50
Telegram do New Yorku	— 85
2 železniční listky ztracené	60 —
Tisk u Aug. Geringera	39 15
Účetní hostů z Prahy na lodi	8 —
Dále Klauzenius žádá za dva listky, které nejsou zaplacený	60 —

Úhrnný výdej

Príjem proti vydání

Zbývá za pokladníkem

Príjem sok. výpravy do Čech roku 1887.

Od 151½ výletníků v mezpalubí po \$2.00

Ze zábavy v síni Čes.-Am. Sok.

Úhrnný příjem co užitek

Vydání proti příjmu

U pokladníka zbývá

Frank Kašpar, pokladník.

Aug. Volenský, Jos. Čermák,

starosta. tajemník.

Pozn. Z čistého výtěžku \$48.61 po vyhotovení zprávy zaplacen telegram do Čech (soustrast nad úmrtím dra. Linhy), který stál \$14.00, zbývá tedy pouze \$36.00.

Na to schůze výk. výboru skončena.

Al. Wokal, Jos. Kadlec,

starosta. tajemník.

Slavnost 20letého trvání T. J. Sokol v New Yorku.

S potěšením zmiňují se o slavnosti pořádané za příčinou 20letého trvání jednoty naší, kterouž odbývali jsme dne 22. říj. v Národní Budově. Každý, kdo vstoupil tento večer v kruh náš, zářil radostí. Sín byla okrášlena stuhami národních barev, jakož i četnými diplomy, kteréž si členové naši při závodech vydobyli. Již k osmé hodině začali se Sokoláci scházet, takže v krátké chvíli stál zde již po levé straně místnosti statný šik Sokolů, jenž k uvítání přicházejících spolků, jež k slavnosti naší pozvány byly, seřazen zde stál. Mezitím přibývalo také i našeho krásného pohlaví, takže již toho bylo utěšeně. Mezi četnými spolky dostavily se také náš Dívčí Těl. Sbor, bratrská jednota z Dutch Kills a Jednota Sokol Svornost z Morrisanie, jakož i bývalý spolek „Slovan“, jenž téhož večera slavnostně přijímán byl do středu našeho. Nadějní tito mladíci po devítileté existenci spolku svého utíkají se pod prapor náš, pod perutě sokolů. A jednota naše vítá je s otevřenou náručí, vinouc je na prsa svá co své vlastní bratry. Starosta náš br. Halq uvítal je srdečnými slovy, řka mezi jiným: „Doufám, že zalíbí se Vám mezi námi a že najdete všeho, čeho postrádáte. Šlechtný čin Váš bude jistě láskou bratrů našich k Vám odměněn. Víťame Vás!“ Na to podal každému z bývalých členů „Slovana“ pravici. Mezitím burácelo srdečné „Na zdar!“ místností. Na řeč starosty odvětil br. Kafka, bývalý předseda spolku „Slovan“: „Bratří!“ Děkujeme Vám za srdečné uvítání naše, slibující Vám, že členové spolku „Slovan“ dostojí úplně povinnosti své, a že věrně povždy hájit budou šlechtnou ideu Sokolstva českého.“ Po dalších několika nadšených slovech obrátil se k bratrům spolku „Slovan“ a pravil jim: „Bratří! Dnes ztrácíte jméno své, které Vás po dlouhý čas zdobilo. Však neželte toho, neboť namísto toho navrací se Vám ještě zvučnější jméno a rovněž tak milované, a to jméno českého Sokola. Ano, ode dneška budete řádnými Sokoly. A co řádné Sokoly žádám Vás, byste i nadále tak pracovali, jako u spolku „Slovan.“ —

Po hromovém „Na zdar!“ započala volná, veselá a ničím nerušená zábava. Jak těšili jsme se na den tento, bychom po takových útrapách o bytí naše posilnili se k dalšímu boji, neboť jistě očekávají nás ještě mnohé překážky, než stanouť moci budeme u vytčeného cíle. Mezi zábavou oslovil shromáždění náš starosta br. Halq, jenž v delší řeči naznačoval potřebu tělocviku a líčil činnost jednoty naší. Ku konci vysvětlil výhody, jež Sokol N. Y. poskytuje dítkám v tělocviku a žádal rodiče, by dítky své do školy tělocvičné posílali.

Po několika tanečkách šlo se k večeri, kdež připíjelo se ze stříbrného poháru jednotě naší k jubilejní slavnosti této. Později předneseny některé kuplety bratry našimi Kafkou, Jedličkou a jinými, kteréž nemálo se libily. Zábava pak potrvála až do bílého rána.

Tužme se, bychom již za přístích 20 roků mohli říci: „Jsme u cíle.“ Nuže, s chutí k dílu, bratří, nelekejte se práce, vždyť jste Sokoly. —

Poněvadž každý jednotě naší gratuloval tento večer, gratuluji i já ještě dnes a volám jí mé sokolské „Na zdar!“

A u g. T e s a r, dopisovatel.

Z výpravy sokolské.

V mimořádné schůzi výkonného výboru dne 28. října usneseno uveřejnění v „Sok. Am.“ následující dopis i stručnou naň odpověď.

Ch i c a g o, 24. října 1887.
Sl. výkonnému výboru Nár. Jed. Sokolské v New Yorku.

Bratří!

Na ctěný dopis Váš ze dne 17. t. m. sdílím Vám, že mnohé z věcí, jež byly věnovány Americkému Sokolstvu (resp. výk. výboru) jsou dosud u mne v bednách neotevřených, jak Vám může br. Karel Štulík dosvědčiti, kterému jsem hned při jeho příjezdu sdělil, že věci, jež já přijmul odevzdám hned, jak bude vyšetřování skončeno — byl bych je dříve odeslal, avšak že jsem byl tak ignorován a ani jedinou řádkou zpraven se strany výk. výboru, že vůbec jsem v podezření nesprávnosti a snad nepoctivosti vůbec — cítím se oprávněn odevzdávat dary ty po ukončení celého vyšetřování, abych mohl pak podati zprávu celou, co se týkalo sokolské výpravy. —

Na jedno však dovoluji si upozornit sl. výk. výbor a sice že použiji mně daného plhomocenství pražských dam u rozdělování navštivenkových věnců. Dámy ony mne výslovně žádaly, abych sám dle mého dobrozdání věnce ony rozdělil. Doufám, ctění bratří, že žádost oněch vlasteneckých dam budete dosti respektovati a že aspoň tolik důvěry i Vy mi věnujete, že rozdělím věnce ty dle skutečné zásluhy těch dotčených sborů, jimž je zašlu, avšak též po ukončeném vyšetřování všechny ostatní dárky odešlu pak výk. výboru, totiž ty, které já přijmul, které jiní Sokolové přijmuli nemohu arcí odevzdati.

Co se týká výloh dopravních i celních, sdělím při celé zprávě, aby milení bratří aspoň poznali, jakého užítku jsem měl ze sokolské výpravy.

Přeje Vám lepšíh vděku, než jakých já jsem dožil za dlouholetou nezištnou snahu a práci na poli sokolském, zdravím Vás sokolským „Na zdar!“

Aug. Volenský,
150 W. 12th St., Chicago.

Malá douška. Členové výkonného výboru dokud nejsou hotovi s vyšetřováním, aspoň mají mít tolik společenského tónu a netupit a snižovat lidi, nad kterými se staví soudci (viz dopis v Sokole), jinač to vrhá na ně světlo, že jsou předpojatci a tudíž neoprávněni býti poctivými soudci. Ničit někoho veřejným tiskem uznávám býti tím největším nepřítelem pojmu o pravé sokolské mužnosti — či v tom jest ono pěstování bratrství? — Doufám, že budou přístě podobní také bratří prozíratelnějšími!

Tato douška nepatří výkonnému výboru. Sokol, na nějž br. Volenský naráží, psal za sebe a nikoli za výkonný výbor. Proto učiní br. Volenský nejlíp, obrátí-li se vždy na pravou adresu. — Ohledně darů, jež patří Národní Jednotě Sokolské, podotýkáme: Br. Volenskému svěřeny byly dary k odevzdání. Bylo tedy jeho povinností odevzdati je při první příležitosti a ta se naskytlá, když br. Volenský z Čech domů se vracel přes New York, kde přítomně výk. výbor sídlí. Zbytečným vozením po Americe a opětným zpět posláním doprava marně se zdraží. — Doufáme, že br. Volenský bez dalšího otálení odevzdá dary tam, kam patří.

Jmenem výk. výb. Nár. Jed. Sok.

J o s. K a d l e c, taj.

(Zasláno.)

Red. „Sokola Amerického.“

Dočtli jsme se v několika posledních číslech „Pokroku Západu“ o našem zemřelém bratru Sokolu Jaklovi, kde redaktor P. Z. zvláště se zajímá o jeho úmrtí, tak jako by zesnulý byl náruživý „šindikář“, a jako by tyto „šindiky“ byly příčinou jeho úmrtí.

Nezáleží nám na ničem nic více, tak jako na cti našeho bratra, a z té příčiny jest naší povinností zastati se jej, neboť on za sebe již mluvití nemůže.

Skutečností jest, že Sokol Jakl byl řádným členem sboru našeho, jakož i mladíkem ve zdejších kruzích váženým, tak že kdo jej znal, mohl jen dobrou zprávu o něm podati, a proto uznáváme, že není potřeba, když člen sok. sboru zemře, by byl terčem a látkou redaktoru Pokr. Záp., by vyhledával příčiny a zmiňoval se o zesnulém pouze proto, by na několika listech, s kterými není v dobrém styku pro „šindiky“, schladil si svoji záhu.

Za sbor Těl. Jed. „Tomáš Černý“

V ý b o r.

D O P I S Y.

Chicago, 26. října 1887. — Veřejné cvičení Česko-Amerického Sokola, které jsme odbývali v neděli 23. října, vydařilo se velmi pěkně. Program byl následující: 1. Proslov; předn. Josef Piša. 2. Cvičení s tyčemi; provedly žakyně sboru. 3. Cvi-

čení s činkami; provedla druhá četa žákyně. 4. Cvičení na hrazdě; provedla 1. četa sboru. 5. Cvičení na hrazdě; provedla druhá četa. 6. Cvičení na bradlech; provedla první četa. 7. Cvičení na bradlech; provedla druhá četa. 8. Cvičení na koni na šíř; provedla první četa. 9. Volné cvičení. 10. Živý obraz: „Uvítání amerických Sokolů v Praze.“

Josef Piša líčil v proslovu návštěvu Sokolů amerických v Čechách, jich srdečné tam uvítání a postup cvičení v tělocvičnách amerických. Po ukončení proslovu byl br. Piša odměněn potleskem.

Cvičení s tyčemi, které provedla první četa žákyně, líbilo se velmi a malé Sokolky omlámeny byly bouří potlesku. Cvičení s činkami, provedené druhou četou žákyně, bylo též provedeno hladce až na malé chybičky tu a tam, které možno ale odpustiti při uvážení, že měly žákyně cvičit dle hudby.

Cvičení první čety na hrazdě pod vedením Sokola Štulíka bylo velmi zdařilé a bujaři Sokolici naši drželi se statečně, tak že ani veletoš nescházela, kterou provedl Aug. Patera, začez byl potleskem odměněn. Cvičení druhé čety na hrazdě pod vedením Sok. Ad. Bilka bylo provedeno velmi pěkně. Cvičení na bradlech první čety bylo provedeno bezvačně a zvláště Sok. Dr. Patera a Vavřínek svými svižnými výkony poutali pozornost obecenstva. Taktéž druhá četa nechtěla ostat pozadu na bradlech a činila se co mohla, by co nejdřív dohonila první. Cvičení na koni na šíř první čety šlo též dobře. Dále poutalo volné cvičení Sokolů, kde každý Sokol dokazoval, čeho je schopen. Cvičení zakončeno bylo živým obrazem při bengalském osvětlení, představujícím „Uvítání Sokolů amerických ve zlaté slovanské Praze.“

Cvičením tímto, jehož se účastnili také Sokolové vrátivší se z Čech, dokázali Sokolové znovu, že ne nadarmo vysílali jsme zástupce své do Čech, aby se tam nadýchali svěžího českého vzduchu, seznali českou soustavu cvičební a nadešli se novou láskou k vlasti své, ku svému národu, který bojuje za svá práva a svobodu. Jeden každý může být hrdý, že jest Čech a Sokol. Držme se hesla Fuegoera a Tyrše: „Ni zisk, ni sláva!“ a doufejme, že jeden každý Sokol zvolá: „Já jsem Čech — a kdo je víc!“ Se sokolským „Na zdar!“

Franta Krejčí.

Chicago, 29. října 1887. (Z Plzeňského Sokola.) Ve cvičirné naší panuje čilý ruch, ba zimniční ruch, neboť připravujeme se na veřejné cvičení závodnické, které budeme odbývat dne 6. listopadu. Všude jen se jeví činnost mezi cvičenci, aby vystoupení toto bylo co možno důstojné. Ve cvičirné naší opět zaznívá hlas našeho milého bratra Štulíka, který úřad společného cvičitele jednot zdejších svědomitě zastává, tak že se navěcí až běda. Byl to dobrý podnik, když Sokolové otevřeli si odpolední školy tělocvičné pro dívky a získali pro tento obtížný úřad br. Štulíka, který v každém ohledu je schopný a svědomitý pro podobný úřad. Obvyčejně se brávali ku cvičením žáků a děvčat cvičitelé méně schopní, neboť panovalo mínění, že pro žáky a děvčata nemusí být cvičitel nejlepší. To bylo ovšem velkou chybou. Zejména děvčata potřebují cvičitele, který jest důkladně obeznán se soustavným cvičením a který ví, jaké neb které cvičení jest pro děvčata prospěšným a které ne. V tom ohledu br. Štulík zajisté že je nejlepším cvičitelem, jakého jsme mohli získat. Ku cvičením odpoledním přihlásilo se u nás asi přes padesát hochů a asi přes 25 děvčat. Mimo toho cvičíme ještě hochy a děvčata večer, totiž ty, kteří nemohou odpoledne cvičení navštěvovati, jelikož pracují. Během příštího měsíce doufám, že vzroste počet žáků zajisté přes 70, což ovšem by nebylo mnoho na tolik zdejšího obyvatelstva českého. Avšak mezi námi už to tak bývá, že než se k něčemu konečně připravíme, vezme to hezky dlouhý čas. Proto až většina rodičů bude viděti

výsledky plynoucí ze soustavného pěstování tělocviku, teprv snad bude posíláno více mládeže do cvičíren našich. Cvičírny odpolední stále lépe pokračují a proto záleží jenom na nás, abychom hleděli tyto školy tělocvičné udržet. Buďme svorní a pracujme ruku v ruce a nedejme, aby tento šlechetný účel měl zahynouti. Dokažme našemu obecenstvu, že co Sokolstvo podnikne na roli národní, to že vykonává spravedlivě i kdyby samo mělo při tom trpěti. Tim se Sokolstvo chicagské jenom povznes, nabyde úcty a uznání u obecenstva českého i u jinonárodově. Nazýváme se spolky národními, tedy hledme, abychom v tomto případě účel náš skutečně zachovali.

U nás se cvičí nyní ve 4 četách, ve 2 četách členové sboru, počtem asi 40—50, a 2 čety žáků, počtem asi 30—40. Br. Štulík cvičí u nás vždy ve čtvrtek každý týden. Činnost u nás, jak jsem výše pravil, jest dobrá, a doufám, že bude ještě lepší, když budeme mít br. Štulíka mezi sebou.

Br. vyslanci začínají se opět tužit; z počátku jim to nešlo, jednak po takové daleké cestě a za druhé a hlavní to věc — oni v Čechách značně stlouskli — bříška měli jako „soudky“ — tu ovšem takový „souděk“ špatně po bradlech nebo po hrazdě se kutáli. Ty české knedlíky švestkové prý mají přeci jen velké „účinky“ na soustavu tělesnou — tak aspoň se všichni vyjádřili. Nyní se všichni s chutí činí a dbají toho, aby zůstali hodnými svého významného poslání, totiž aby rozšiřovali vše to, co se od bratrů Sokolů v Čechách byli přiučili, co tam prospěšného viděli, aby to mezi námi zde zařizovali, abychom se bratrům Sokolům v Čechách když ne cele, tedy aspoň částečně rovnali. Jest to jejich hlavní povinností a zajisté že všichni tak činí budou v ž d y k y, dokud sokolská srdce v jich těle budou tlouci.

Též zde byl v Chicagu založen sokolský sbor mezi katolíky českými se svolením zdejších českých kněží v osadě sv. Prokopa. Sbor ten bude pod vlivem kněží a nesmí se přidat k Nár. Jednotě Sokolské — tak aspoň kněží si vymínili a bude to asi tak nějaký odborně katolického spolku. Členů se již přihlásilo asi na 60, vesměs mladíci. Možná, že až přivyknou tomu sokolskému ruchu a všem způsobům sokolským, že teprv dají všemu katolictví vale a vstoupí na dráhu ryze sokolskou a že se budou řídit rozumem svým a ne líbat ruce leckakému tmáři.

Naše Sokolky, ty starší, pořád říkaly, že již vstoupí opět v činnost, ale nějak tu činnost špatně dávají na jevo; byl by nejvyšší čas, aby o sobě daly konečně vědět. Není to ani hezké — vždyť to byl první dívčí sbor u nás v Chicagu a tak brzo usíná. Možná, až nám naše mladší Sokolky, které cvičení navštěvují, trochu povyroste, že se již o sbor dívčí postarají. Děvčata tato se znamenitě tuží a s radostí a chutí cvičení pěstují. Jest velký rozdíl mezi děvčaty cvičení navštěvujícími a těmi, které cvičení nenavštěvují, neboť děvčata cvičení navštěvující jsou plna života, veselosti a smělosti, kdežto tato jsou nesmělá, bázlivá a slabá. Tento rozdíl se pozná vždy a všude.

Veřejné závodnické cvičení naše pořádané dne 6. listopadu a spojené se slavností zdobení praporu setkalo se s výsledkem velice překvapujícím. Aby se neřeklo, že jsem psal o cvičení našem stranicky, podávám tuto úsudek zdejší „Svornosti“, která mezi jiným praví:

„My viděli v neděli tři družstva — první, druhé, třetí a pak cvičitelský sbor. Zde zajímavě pozorovati jak postup cvičení tak i vývin těl. Cvičitelové siláckými postavami svými budili pravý obdiv, té jejich síle obdivoval se každý, i elegantnímu a lehkému pohybu. O cvičení vysloviti se musíme co nejpoctivěji a těši nás zároveň, že neklamali jsme se, když jsme očekávali, že hojnost příznivců do cvičení se dostaví. Cvičení děvčat s tyčemi, prostoevik členů, jakož i závodění slabších družstev na nářadí bylo zdařilé a vyvolávalo

bouří potlesku. Nejvíce obdivu ovšem spůsobilo cvičení na koni na šíř, jehož účastnili se nejobratnější Sokolici se Sokolem Štulíkem v čele. Výkony nejvyššího stupně prováděny byly s elegancí a jistotou obdivuhodnou a dle všeho nemají Plzeňáci na koni soků.“

Pak odevzdal br. Štulík stuhu v Čechách nám darované br. starostovi s případnou řečí a ten poděkovav srdečně zavěsil stuhu na prapor. Na to byly odevzdány diplomy vítězům z new-yorského cvičení br. K. Štulíkem, který v dlouhé a krásné řeči napřed zobrazil všechny účinky tělocviku na tělo junáka působící a učinil řečí touto dojem na celé síromáždění. Pak představil četou z new-yorských závodů a též slovy účinnými diplomy jim odevzdal.

Posléze náčelník odevzdal ceny vítězům toho večera a sice: Cena na hrazdě, končře, Sokol Vávra; na bradlech, toiletní skříň, Sok. Kounovský, a na koze na šíř, zlatý špendlík, Sokol Jirášek. J. L. Voborský.

St. Louis, 7. října 1887. — V poslední schůzi našeho sboru byl jsem zvolen za stálého dopisovatele do našeho spol. orgánu Sokola, i nemeškám a hned několik řádků zasílám.

Co se našeho Sokola týče a jeho činnosti, musím doznat, že jsme dosti čilými, ačkoli by dobře bylo, kdyby ještě i ostatní členové v činnosti se podíleli. Na 23. t. m. připravujem div. představení v naší tělocvičně a pak připravujem na příští měsíc veřejné cvičení v síni německých turněrů. Naše jednota v počtu členů neustále sílí, ale v naší tělocvičně jsme stále odkázáni pouze na samé dřívější členy — nových hrozně málo přibude. Jest to do budoucnosti nemilé; přičiňuji se co jsem s to, bych je ku cvičení přiměl, však mnoho to nespomáhá. Na náš počet členstva, který bude již ku stě, by mělo cvičiti nejméně 60 členů, ale jest nás kolem 30, kteří ještě uznávají potřebu tělocviku. Ostatní ovšem pohlíží na nás se zálibou, ale co to platno, když nepřiloží ruce k dílu! Má-li kdo těžší práci, již myslí, že jest cvičení proň namahavé, ale na to nepomyslí, že v práci se pohybuje do jisté míry, ale tělocvikem pak dodává sílu a osvětlení i ostatním částem těla, tak že po tělocviku cítí každý volněji.

Po mém příjezdu z vlasti jsem započal cvičiti též v zápasnické škole a našim Sokolům se to velmi líbí, neb nikdy dosud jsme tento druh cvičení nepěstovali. Na příštím veřejném cvičení chceme zápas provést. Vše při dobré vůli se zmůže, jen pilnost v navštěvování tělocviku.

Co se našeho žactva týče, musím doznat, že u nás Češi spíše si hovi, než aby dítkám dali tělocvičné vzdělání. Máme u nás mnoho dítek, že by milerády chodily do tělocviku, však rodiče buď ze zlomyslnosti neb kdo ví z jaké příčiny nechťi pošlají dítky do tělocvičné školy. Máme počet žactva malý, skorem jen dítky našich členů. A přec není tak velký poplatek, za měsíc pouze 10 ctů, za dítko. Za dítky členů neplatí se a snad kdyby byl náš Sokol více uznáván širším obecenstvem, mohl by zdarma vyučovati v tělocviku všechny dítky. V naší české svob. škole zavedl školní výbor tělocvik přičiňením našeho Sokola, který dal dětem cvičitele br. Peřouta zdarma. Cvičení v této škole zdárně pokračuje, zvláště si líbují děvčata, neb těch jest vždy nejvíce přítomno.

Naši Sokolové, kteří nemají zálibu v tělocviku, založili pěvecký odbor, kterýž pro začátek je mnohoslibným; chtějí být také činnými, ovšem že by též měli dosti času navštívit dvakrát týdně tělocvik, kde by se tělesně mohli tužit.

Částečně jest nám nepohodlnou nynější tělocvična a k jiné si nemůžeme pomoci. Hlavně bylo by třeba více čerstvého vzduchu. Kde místnost jest po celý den uzavřena a pak večer schůze neb škola, tam zajisté málo jest čerstvého vzduchu. Když pak my přijdeme do cvičení, musíme zkažený vzduch i prach polykati.

Proslýchalo se, že zde chtějí spolky postavit si síň. Pozemek jest koupen, ale opětně zůstává vše při starém. Kdo má peníze, ten se bojí o ně a nechce dát, a kdo by toho nejvíce potřeboval, jako my, ten nemá. Nyní platíme velké nájemné a nám to nevyhovuje. Kdyby tak nějaký lidumil a vlastenec chtěl nám odkázati několik tisíc, — pak —
Na zdar! Václ. K. Tříska.

Rádné schůze výkonného výboru.

New York, 10. října 1887.

Schůzi zahájil starosta br. Al. Wokal u přítomnosti všech členů výboru. Protokol z min. schůze čten a přijat. — Těl. Jednota Sokol z New Yorku dopisem žádá o vyšetření záležitosti týkající se výboru pro sokolskou výpravu do Čech. Záměry té bylo vyhověno a zvolen vyšetřující výbor ze Sokolů Jos. Woela, Jana Karáska a Fr. Liera. — Br. jednatel oznamuje, že doposud nemohl diplomů z posledního závodnického cvičení rozeslat, poněvadž starosta některé z nich byl zadržel. — Usneseno, by výbor na tělocvik dříve všechny listiny soudeč prohlédl a číslice přepočítal, neboť se v nich nalézají chyby a dle součtu toho má výbor na tělocvik diplomů dát vystavit. — Usneseno, by příští okrskové cvičení západních jednot odbyvalo se na začátku měsíce června roku 1888 v městě St. Louis, Mo. — Jednací sjezd pak se má odbyvat v měsíci září 1888 v městě Cedar Rapids. — Výbor pořadající čtvrté závodnické cvičení žádá o vyplacení i jedné třetiny za opomenutý účet (za obědy a nápoje závodníkům a soudečům v parku.) — Výboru onomu bylo vyhověno a peníze vyplaceny, zároveň však udělena mu důtka.

Na to schůze skončena.

Jos. Kadlec, taj.

Příjem.

T. J. S. Svornost 3. zpráva.....	\$ 5.63
T. J. Sokol z Dutch Kills 2. zpráva.....	5.18
T. J. Sokol z New Yorku 3. zpráva.....	72.75
T. J. Sokol z Chicaga 3. zpráva.....	46.25
T. J. S. Tyrš 2. a 3. zpráva.....	21.75
T. J. S. Tomáš Černý 2. a 3. zpráva.....	29.15
T. J. S. Čermák 3. zpráva.....	35.60
Čes. Am. Sokol z Chicaga 3. zpráva.....	52.33
Sok. Jed. Blesk 2. a 3. zpráva.....	48.—
Čes. Am. Sokol z Braidwood 2. a 3. zpráva.....	6.—
T. J. S. Čechie 3. zpráva.....	15.—

Úhrnem.....\$337.64

Vydání.

Expedice „Sok. Am.“ č. 9. r. IX.....	\$ 2.38
1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 9 r. 9.....	25.—
Pořadatel „Sok. Am.“ za třetí čtvrtletí.....	25.—
Clo za knihy z Brna.....	1.44
Za 300 oprav stanov N. J. S. a otištění pásek pro T. J. S. Čech.....	5.50
Za vyplnění diplomů.....	3.—
Služné jednateli za třetí čtvrtletí.....	18.75
Doplatek na zapravení účtu v parku při závodn. cvičení 30. a 31. květ. '87.....	21.12

Expedice „Sok. Am.“ č. 10 r. IX.....	2.29
Jednateli poštovně vydání.....	.80
1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 10 r. IX.....	25.—

Úhrnem.....\$130.28

Hotovost pokladni z min. schůze \$ 462.60

Příjem.....337.64

Úhrnem.....\$800.24

Vydání.....130.28

Zbývá v rukou pokladníka.....\$ 669.96

M. Hlaváček, jednatel.

Knihy a časopisy redakci zaslaué.

„Sokol“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera č. 15. r. XIII s následujícím obsahem: Návštěva Sokolstva amerického. (Pokračování.) — O učebné osnově tělocvičné pro školy obecné. (Pokračování.) — Cvičení pořadová. (Pokračování.) — Zprávy slovanské, župní, spolkové a různé. — Všem bratřím doporučujeme vřele časopis tento, z něhož hojně i důkladně poučení čerpati mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životě našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

Čeňka Paclta cesty po světě. Spisu tohoto, jenž vydán bude as v 15 sešitech, došel nás sešit první. Ličení jest pontavé, však máme-li souditi dle obrazu, jaký podán o New Yorku, nedostí úplné. Čtenář nezkušený, čte-li Pacltovo ličení života newyorského, nevyhnutelně musí učiniti si představu, jakoby New York pravou byl peleši lotrovskou, kde lidé na potkání se olupují a vraždí. Kreslí zde Paclt pouze stíny, světlých stránek úplně pak pomíjí. A přece ze statistiky zločinů vysvitá, že město New York lépe bylo i jest na tom, než jiná města světová, ku př. Londýn a Paříž. — S poštovní zásilkou (pro Evropu) předplácí se na 5 sešitů 1 zl. 30 kr., na 10 sešitů 2 zl. 50 kr., na 15 sešitů 3 zl. 60 kr. Adresa: Karel Vačlena, knihkupec v Mladé Boleslavi, Bohemia, Europe.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Času“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Geringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou románovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech předplácí se \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek, s přílohou „Modní Svět“. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydáván co příloha k pol. týdeníku „Slavie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

Zprávy náčelníků.

T. J. S. „Čermák“ v St. Louis, Mo. — Odbyváno cvičení v červenci 8, v srpnu 12, v září 12, ve 2 četach, o 8 až 12 členech. Cvičeno na bradlech, koni na dél a šíř, na hrazdách, prostocviky a škola zápasnická. Nečinnějšími členy byli Sokolové Fr. Ječmen, M. Drdál, A. Pešout, J. Lojda a V. K. Tříska, náčelník.

Oznámení.

Nákladem a péčí slavnostního výboru Sokola pražského vydána byla pamětní kniha pod názvem

Za praporem sokolským

na památku 25letého trvání Sokola pražského.

Kniha tato jest jednou z nejzajímavějších a nejzdařilejších výkvetů literatury české, a jak znáci dosvědčují, má velkou a trvalou cenu jak literární tak též uměleckou, neb práci spisovatelkou do této knihy přispělo přes sto předních spisovatelů, a mnoho jiných vynikajících mužů a přátel Sokolstva. Práci uměleckou tomuto dílu věnovalo více než padesát umělců, mezi nimiž jest též slavný malíř Brožík z Paříže, dále Aleš, Biza, Beneš, Mukařovský, Ženišek, Vilímek atd.

Úprava této knihy jest nádherná a velkolepá, a podává veškeré veřejnosti to nejlepší svědectví o veliké pokročilosti českého umění jak v oboru reprodukčním tak též v oboru typografickém.

Jelikož nesnadné jest jednotlivé knihy ze staré vlastní sobě opatřiti, an se jich značný počet cestou ztrácí, jak každý, kdo časopisy neb knihy objednával, přesvědčen jest, proto s přispěním sbornu „Věrní Bratři“ Sokol objednali jsme značný počet tohoto vlasteneckého díla, abychom rozšíření jeho mezi rodáky svými usnadnili.

Cena této památné knihy, aby každému přístupna byla, snížena jest pro Milwaukee na 90 ctů, a poštou na \$1.00, ku kteréž přidána budou dvě slavnostní čísla Národních Listů z Prahy.

Kdo by sobě tuto památnou knihu přál, nechť obrátí se na F. Kaplana, č. 1323 Fond du Lac Ave., který ochotně každému knihu dodá.

Dále upozorňuji, že budu míti na skladě též bohatě ilustrované slavnostní spisy „Zlaté Prahy“, „Světlozora“, „Ruchu“ a jiné ilustrované časopisy, jakož zdařilé velké podobizny slavných bohатыrů, Jindř. Fuegnera, Miroslava Myrše a jiných slavných mužů českých.

O laskavé přihlížení žádá

Fr. Kaplan,
1323 Fond du Lac Ave., Milwaukee.

Losy! Losy!

ku věcné loterii ve prospěch Národního divadla v Brně, které Tělocvičné Jednotě Sokol v New Yorku zaslány byly, jsou k dostání u Sokola Janáčka 25 Ave. A po 40 ctech.

Listárna redakce.

Bratřím dopisovatelům sloužím k vědomí, že včasné uveřejnění dopisů jen tehdy jest zajištěno, když nejdéle do 8. každého měsíce máme je v rukou. Delší dopisy radno zaslati dříve.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halq, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Woel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlík, Jos. Strnad a Fr. Lier. Veškeré zásilky této jednotě se týkající nadešly budtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbyvají se každé 2. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York; jednatel F. Zborník, 220 E. 73rd St.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; tajemník Ant. Lysý, 681 S. Fairfield Ave.

TEL. JEDNOTA SOKOL, Chicago; jednatel J. Jurka 74 W. Taylor St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. F. Kuneš, 1929 S. 9th st.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. Jos. Jileček, 284 Alfred st.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Veverka, 204 W. 20. st.

TĚL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; jedn. Petr Churaň 99 Wade St.

VĚRNÍ BRATŘÍ SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; taj. Vác. Růžička, 1234 S. 14. st.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Braidwood, Ill.; jedn. V. Elhenický, P. O. Box 17.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 3150—3rd Avenue, N. Y. City.

T. J. TYRŠ, Cedar Rapids, Ia.; jedn. Jos. Dostal, 274 S. 3rd St.

TĚL. JED. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; jednatel A. Tesař, P. O. Box 57.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. J. Prošek, 3 E. Burwell Ext.